

NÓI NHƯ VỆT

Nguyễn Quý Đại

Từ nhỏ tôi từng nghe người ta nói, nuôi con nhồng hay sáo cho ăn thịt mỡ, ăn ớt, lấy lá tre cắt một chút lưỡi, dạy nó sẽ nói được tiếng người.

Tôi chỉ nghe tiếng chim ca hót ngoài trời, nhưng chưa được nghe các loại chim nói tiếng người. Tết vừa qua gia đình tôi tới thăm anh chị ở Houston, các con của anh chị trưởng thành ra trường đi làm xa nên nhà rộng và trở nên vắng lặng. Lúc trước chúng tôi đến thăm có hai con chó rất đẹp, hiền dễ thương ngồi dưới chân tôi, giờ này không còn nữa, anh chị cho biết đi làm cả ngày ngoài tiệm furniture, 2 con chó ở sân sau bị bọn ăn trộm bỏ thuốc độc chết, cạy cửa nhà ăn trộm nên bây giờ nuôi chim cho vui.

Ở Việt Nam đời sống còn nghèo nên có người ăn trộm, sang xứ văn minh này cũng không thiếu người lười biếng, không muốn đi làm mà thích đi ăn trộm mới là chuyện lạ... thỉnh thoảng cũng có những trường hợp cướp của giết người bị ngồi tù rục xương hay tử hình trên ghế điện. Đời sống tập hợp xã hội là vậy, sống đàng hoàng ở đâu cũng phải đổ mồ hôi để trả nợ áo cơm, tiền không rơi từ trên trời xuống. Người Việt ty nạn đến Mỹ với 2 bàn tay trắng, làm nên sự nghiệp sau 38 năm thật thành công, nơi nào có người Việt sinh sống nơi đó trở nên phồn thịnh, nhà cửa vườn tược đều to lớn, có thể xứ Mỹ đất rộng nên đời sống phát triển và hội nhập dễ hơn các quốc gia Âu Châu? Ngoài vườn những cây hoa đào, cây táo đang nở rộ màu hồng mơn mớn bên hồ nước xanh dưới đáy còn rong rêu và những chiếc lá khô... Chủ nhà không có thời giờ dọn dẹp, thay nước vì sáng từ 9 giờ đi cho đến 21 giờ về nhà, làm sổ sách cho tới nửa đêm, tuần lễ 7 ngày không nghỉ.

Nhà rộng hơn 300 m², trong khi ở Đức hai người chỉ cần khoảng 70-80 m² là đủ. Nhà của anh chị không có trẻ em, bỗng nhiên tôi nghe tiếng nói thánh thót cuối phòng khách “ba mẹ về“, con Papagei màu xanh xinh đẹp anh chị nuôi từ lúc nó còn nhỏ, dạy nó nói được mấy câu thông thường, phải nhốt nó trong cái lồng lớn nếu nó bay ra ngoài cắn phá tùm lum. Con vẹt lấy mỏ kéo trên song sắt chuông làm tiếng chuông điện thoại reo và nó nói tiếp “VC xấu“ nghĩa là Việt cộng xấu. Cả nhà đều cười, chính quyền CSVN thường kết tội những người đối lập là phản động... Còn con vẹt này gọi họ Việt cộng xấu, chắc chắn họ đập đầu nó từ lâu.

Hàng ngày chị chăm sóc cho nó ăn và dạy nó nói, chị ghét bọn CS sau 30.4.1975 cướp tài sản đuổi gia đình chị đi vùng kinh tế mới, mẹ chị phải xuống Vĩnh Long làm nhà lá nhỏ bên một dòng sông sống tạm. Đứa em gái út không quen tắm sông bị nước cuốn chết. Người em khác vượt biên bị mất tích trên biển Đông... Gia đình chị và các em trai còn nhỏ, không có ai tham gia chính quyền VNCH, ba mất sớm mẹ mở tiệm bán vải và áo quần để nuôi các em ăn học, “giải phóng miền Nam“ gia đình chị là nạn nhân của chế độ, bị kết tội “tư sản mại bản“... May mắn sau khi chị thành hôn với anh cùng vượt biển tới Thái lan, định cư Hoa Kỳ từ năm 1978, lúc nào chị cũng bị ám ảnh với buổi sáng thuở nào đám thanh niên nam nữ là đoàn viên thanh niên CS tới ở trong nhà, kiểm soát sớ tẩu tán tài sản, sau đó tịch thu nhà đuổi đi kinh tế mới. Dù 38 năm trôi qua, hơn 34 năm sống ở đất nước tự do này, nhưng vẫn còn ghét CS vừa ăn cướp vừa la làng. Sau khi thống nhất đất nước, đảng CS cai trị sai lầm trầm trọng như: cải cách công thương nghiệp, đánh tư sản, đổi tiền, bẻ môn toà cảng, làm tàn lụi nền kinh tế miền Nam đi ngược lại với lợi ích dân tộc VN, nên chị dạy con vẹt chửi VC cho đỡ buồn...”

Liên Hội Các Hội Khoa Học và Kỹ Thuật Hà Nội thực hiện bia đá
“Đình cao trí tuệ” đã dịch như thế này, cây = plant (trồng trồng) Gạo = Rice, Đại = University, (đại học) Thụ = Acceptance (chấp nhận) ; Giáp thân = Body Armor...
Cây gạo có tên khoa học là: Bombax ceiba
tại sao không dịch là
“An Ancient giant Bombax ceiba” hay cách dịch nào khác

Đời đời mỗi gia đình miền Nam không ít thì nhiều đều phải gánh chịu cảnh bi đát, khổ cùng trong những hoàn cảnh khác nhau như sĩ quan, công chức của VNCH bị kết tội “ngụy quân, ngụy quyền“ tập trung đi cải tạo, khổ nạn thay có nhiều nơi tịch thu tài sản đuổi vợ con họ đi kinh tế mới... Ngày nay nếu về thăm Việt Nam, trở lại căn nhà cũ không khỏi ngậm ngùi rơi nước mắt, tài sản của mình trước đây bị sang đoạt cho cán bộ CS. Dù nay có tin đồn có thể lấy lại được nhà nhưng nếu có lấy được thì cũng phải tốn tiền hồi lộ, đút lót, đắt hơn mua một căn nhà mới!

Những câu chuyện nói như vẹt trong đời sống tại miền Nam sau 1975, có lẽ chúng ta khó quên. Cán bộ CS tuyên truyền nói như một cái máy, người nào cũng một luận điệu như nhau, “xã hội chủ nghĩa ưu việt“, “đình cao trí tuệ...“. Trong các trại tập trung cải tạo thì cán bộ

quản giáo, chính trị viên cũng nhai đi nhai lại những đề tài giống nhau, đảng bảo sao nói vậy. Không khí sinh hoạt miền Nam bị chùng xuống, thâm thương bởi đàn vẹt bay từ phương Bắc vào Nam. Thời trước người quốc gia không thích CS thì gọi "nói như vẹt", ngày nay phải nói là „cộng sản nói như vẹt“

Người làm việc cho cơ quan nhà nước các ngành như: Bưu điện viễn thông, du lịch... muốn tiến thân phải vào đảng, trường đảng đào tạo phải nói như đảng, đảng biến con người trở thành một công cụ, tư tưởng và suy nghĩ phải một chiều theo đảng dạy... Hiện nay chúng ta thấy nhà nước tổ chức bầu cử Quốc Hội, đó chỉ là trò giả dối và lừa bịp. Với hình thức bầu cử Quốc Hội, những dân biểu đều do đảng đưa ra "khi Đảng đồng ý, chấp nhận thì mới thực hiện quyền tự ứng cử, đảng cử dân bầu." cử tri không biết mặt người được ứng cử là ai, họ đã và đang làm được gì cho dân, cho nước. Cử tri không có quyền lựa chọn nào hơn là bỏ cho người đã ghi sẵn trong danh sách, thật là trò hề thời đại. Tại sao nhà cầm quyền Việt Nam không dám cho phép thể hệ trẻ tài giỏi có đạo đức ra ứng cử, tranh cử độc lập để cử tri chọn lựa lãnh đạo đất nước?

Nhìn bề ngoài Việt Nam cũng có Quốc Hội, dân biểu đại diện cho dân nhưng đại đa số là nghị gặt, dân biểu bù nhìn, như con vẹt nói theo đảng, làm theo đảng, chỉ một vài dân biểu dám nói lên một số nguyện vọng chính đáng của nhân dân như Dương Trung Quốc, Nguyễn Minh Thuyết? Nhưng có lẽ họ chỉ là "một con „Én không làm nổi mùa xuân.“ Những con vẹt đã quen với cái lồng của mình đâu biết bên ngoài là bầu trời bao la tươi đẹp, như con ngựa bị bịt mắt chỉ nhìn thấy một quãng đường...Việt Nam của thế kỷ 21 vẫn còn những con vẹt làm người của XHCN.

Thế giới văn minh, các quyền tự do căn bản của con người về dân sự và chính trị được tôn trọng và bảo đảm được ghi trong Công ước Quốc tế. Dù Việt Nam chính thức tham gia Công ước này vào năm 1982 nhưng những quyền tự do đó bị gạt bỏ ra ngoài và đảng CSVN chủ trương cai trị giáo điều. Việt Nam

không có tự do báo chí, không có những cơ quan truyền thông độc lập, hầu hết là báo quốc doanh, đều do nhà cầm quyền và đảng kiểm soát. Báo chí các đài truyền hình, tuyên thanh là phương tiện tuyên truyền cho đảng mà thôi. Thế hệ trưởng thành sau 30.4.1975 bị nhồi sọ bởi tư tưởng CS, thành phần trẻ trí thức yêu nước chỉ đếm trên đầu ngón tay! Xã hội CS tạo ra con người sợ hãi, vô cảm, chỉ biết đua đòi vật chất làm sao có được nhiều tiền dù đồng tiền dơ bẩn, bất lương ...dẫn dắt con người đến môi trường ăn chơi, hưởng thụ để nhà cầm quyền dễ bề cai trị. Lịch sử bị bóp méo, như cờ Trung cộng in trên sách tham khảo, sách tập đọc và gần đây là sách giáo khoa, sách đọc tiếng Việt của Nhà xuất bản Giáo dục, lại quên Hoàng Sa, Trường Sa, việc đài truyền hình VTV1 đưa hình cờ

Trung cộng có thêm một ngôi sao, Người Việt xem phim Tàu, đọc sách Tàu, xài hàng Tàu, có nguy cơ họ sẽ bị nô dịch văn hóa Tàu. Hệ thống giáo dục chỉ trọng bằng cấp, nạn mua bán bằng dỏm, bằng ma... làm giá trị những sinh viên tài giỏi chăm học có bằng thật bị lu mờ bởi vàng thau lẫn lộn... vì vậy bằng Đại học Việt Nam cũng như giấy bạc lưu hành trong nước không có giá trị ở nước ngoài.

Sau 38 năm thống nhất đất nước, người Việt trong nước có miệng ăn không có miệng nói. Nói ra thì bị bịt miệng, bằng chứng linh mục Nguyễn Văn Lý trong phiên tòa tại Huế, bị công an bịt miệng kéo ra khỏi

phòng xử trước các giới truyền thông thế giới. Đó là một hình ảnh chứng minh chế độ độc tài của CS Việt Nam không để cho bất kỳ ai khác nói lên tiếng nói đối lập. Hình ảnh này ở trong nước là chuyện bình thường, vì nó xảy ra khắp nơi trên đất nước, Nhưng bức hình bịt miệng này đối với người Việt sống ở các quốc gia tự do trên thế giới là một sự sỉ nhục đối với dân tộc Việt Nam.

Cán bộ tham nhũng hối lộ có hệ thống từ trên xuống dưới, cái dù che cái cán. Chúng bao che lẫn nhau, cướp đất, cướp nhà làm giàu xương máu của nhân dân. Thử xem lương tháng của cán bộ đảng CSVN bao nhiêu mà họ đưa con, cháu du học tại các đại học Mỹ đất tiền, không dưới 30 ngàn dollar một năm, mua nhà, mua xe, sống vương giả xài tiền như nước. Trong lúc người dân đời sống không đủ ăn, bệnh không tiền mua thuốc, con cái thất học đi bán vé số, đánh giày, kiếm tiền sống lây lất qua ngày!

Đất nước phát triển về du lịch, những khu giải trí ăn chơi, nhà hàng khách

sạn mọc lên như nấm, Sài Gòn ngày nay „đủ các món ăn chơi từ Thiên đường đến Hạ giới“. Ngược lại thiếu bệnh viện chăm lo sức khỏe cho dân nghèo, bệnh nhân phải nằm một giường 2 người, phải tự mua thuốc, phải lót tay tiền cho bác sĩ để được chữa bệnh! xã hội đầy dẫy bất công đời sống đạo đức bị băng hoại, nhìn lại Việt Nam phát triển còn chậm so với các nước láng giềng. Nhà cầm quyền Việt Nam được các quốc gia Tây phương và LHQ cứu đói giảm nghèo mỗi năm hàng tỷ USD, chưa tính người Việt hải ngoại gửi về trên 8 tỷ USD. Mở cửa để hưởng tiền viện trợ nhưng cửa tự do dân chủ thì khép kín! Đời sống của người dân ở cao nguyên các vùng nông thôn còn nghèo đói, học sinh phải đu dây qua sông đi học...

Đảng CSVN luôn đánh bóng chế độ có tự do, nhưng thực tế đảng chủ trương đàn áp các nhà bất đồng chính kiến, tiếp tục thi hành chính sách độc tài, bắt bớ tù hàng ngàn người điển hình là những vụ án phi công lý „bản án đã định trước khi ra tòa“ bị kết tội theo điều 79 âm mưu lật đổ chính quyền và điều 88 tuyên truyền chống lại nhà nước. Những người tù lương tâm như: Linh mục Nguyễn Văn Lý, Nguyễn Thị Minh Hạnh, Nguyễn Văn Hải (Điếu Cày), Tạ Thị Phong Tần, Huỳnh Duy Thức, nhạc sĩ Việt Khang và Trần Vũ Anh Bình, 14 Thanh Niên Công Giáo yêu nước... Đau đớn thay nhiều người bị án tù gần 30 năm như ông Nguyễn Hữu Cầu bị bỏ quên trong nhà tù không được ân xá. Công an cũng như côn đồ dùng vũ lực đàn áp, đánh đập người tham gia biểu tình chống Trung cộng và thường xảy những vụ đánh chết người, bắt đàn bà, con gái cưỡng dâm để khám xét...những hành động thiếu đạo đức, thiếu văn hóa chỉ có ở Việt Nam.

Ngày 11.4.13, một cuộc điều trần về tình hình nhân quyền Việt Nam diễn ra ở văn phòng quốc hội Hoa Kỳ. Qua cuộc điều trần này cho thấy tình trạng nhân quyền ở Việt Nam ngày càng bị vi phạm một cách trầm trọng. Thư của Hội đồng Giám mục Việt Nam nhận định và góp ý sửa đổi Hiến pháp 1992 <http://danchua.org/3336.0.html> cũng như góp ý của 72 trí thức (gọi tắt là Kiến nghị 72) ký thỉnh nguyện thư đòi hỏi thay đổi điều 4 để đưa đất nước đến tự do dân chủ. Nhà cầm quyền CSVN sợ mất đảng, mất quyền lợi để vinh thân phì gia, nên ra lệnh cho tổ dân phố, công an khu vực đến từng nhà là hình thức ép người dân phải đồng ý với Hiến pháp 1992. Nhiều người cho biết họ lo sợ nếu góp ý trái với ý đảng CS, thì sẽ bị tru dập, gây khó dễ và bị mất việc. Cái sợ đã đưa không ít người đến thờ ơ, vô cảm. Họ thờ ơ đến nỗi không biết tại sao nhạc sĩ Việt Khang, Điếu Cày... bị tù.

Dân tộc VN đã chịu quá nhiều khổ đau, đến bao giờ thoát được chế độ độc tài, đảng trị để có đời sống đủ các quyền tự do căn bản của con người ... Hơn hai thập niên qua kinh nghiệm ở các quốc gia Đông âu như: Đông Đức, Balan, Tiệp, Hung Gia lợi...các dân tộc này đã đoàn kết một lòng đồng loạt đứng lên đấu tranh lật đổ bạo quyền, đem lại tự do, độc lập mà không cần đến súng đạn. Đối với Việt Nam, chỉ có giới trẻ trong nước cùng toàn dân không phân biệt tôn giáo đoàn kết tranh đấu bất bạo động và với sự tiếp tay của toàn thể người Việt hải ngoại để có thể đưa đất nước sớm đến tự do và dân chủ...

Nguyễn Quý Đại
www.hoamunich.wordpress.com

Hình báo trong nước